

Daniel Kitabı — Altmış Beşinci Bölüm

Peyğəmbərlik Pərdəsinin Açılması: 18 iyul 2020-ci il məyusluğunun və axır günlərdə Gecəyarısı Fəryadının açılan ismarıcının anlaşılması

Jeff Pippenger
2024-01-29

18 iyul 2020-ci ildə Allahın axırxaman islahat hərəkatı üçün ilk məyusluq gəlib çatdı. Bu, üçüncü Vay tarixində bir nişan daşı oldu; bu tarix son yağışın tarixi, həmçinin yüz qırx dörd minin möhürlənməsi tarixidir. Həmin tarix müqəddəs tarixin hər bir islahat hərəkatı ilə təmsil olunmuşdur; daha konkret şəkildə isə Miller hərəkatının tarixi ilə təmsil edilmiş, on bakirə məsəli ilə təsvir olunmuş və hər bir peyğəmbərin müəyyən etdiyi peyğəmbərlik tarixini təmsil edir.

18 iyul 2020-ci il hərəkatın ilk məyusluğunu təmsil edir və buna görə də on bakirə və Habaqquq məsəlində ləngimə vaxtının gəlişini qeyd edir. Millerçi tarixində onların səhvən etdikləri elanına səbəb olan həmin dəlillərin əsl tarixi müəyyən etdiyi görüldü. O zaman on bakirə məsəlindəki ləngimə vaxtının indiki həqiqət olduğu və bu ləngimə vaxtının Habaqquq ikinci fəsildəki eyni ləngimə vaxtı olduğu görüldü. On bakirə məsəlindəki məsəlin özü hərfinə qədər təkrarlanır və bu reallıq yalnız məyusluqda iştirak etmiş olanların ya müdrik, ya da ağilsiz bakirə olmaq üçün namizəd olduqlarını müəyyən edir.

Laodikeyaçı Adventizmin böyük cismi 11 sentyabr 2001-ci ildə üçüncü Vay bəlasının gəlişi ilə sınaqdan keçirildi və 18 iyul 2020-ci il üçün baş tutmayan proqnoz keçib gedəndə, Laodikeyaçı Adventizm Millerçi tarixdə protestantların etdiyi kimi, məqsədsiz şəkildə yenidən Romaya doğru sürüklənmək üçün geridə qaldı.

Millerçilər nəinki ləngimə vaxtını on bakirə məsələnin yerinə yetməsi kimi müəyyən etdilər, həm də gördülər ki, Habaqquqda, baxmayaraq ki, o ləngiyirdi, yenə də görüntünü gözləmək əmri həmin eyni peyğəmbərlik nişanəsi idi. Beləliklə, Habaqquq təsdiq edir ki, səhv şəkildə təqdim edilmiş və ilk məyusluğu doğurmuş görüntü, sonunda “danışacaq” olan görüntü idi.

Çünki bu görüntü hələ təyin olunmuş bir vaxt üçündür, lakin axırda danışacaq və yalan söyləməyəcək; geciksə də, onu gözlə; çünki o, mütləq gələcək, gecikməyəcək. Habakkuk 2:3.

İlk məyusluğu doğuran xəbərdarlıq, yaxın gələcəkdə yerinə yetdiyi tanınmalı olan həmin xəbərdarlığın özü idi, lakin o, yenə də ilk yanlış bəyanatda istifadə olunmuş əvvəlki peyğəmbərlik dəlillərinə əsaslanan bir xəbərdarlıq idi.

Millerçi tarixində əvvəlcə əvvəlki əhd xalqı sınaqdan keçirildi, bundan sonra isə yeni əhd xalqı sınaqdan keçirildi. Sınaq Protestantlar üçün Vəhy onuncu fəslin birinci mələyi və Vəhy on dördüncü fəslin birinci mələyi (çünki onlar eyni mələkdir) 11 avqust 1840-cı ildə nazil olduqda başlandı. Onların sınağı birinci məyusluqla və Vəhy on dördüncü fəslin ikinci mələyinin gəlişi ilə başa çatdı.

Millerçi tarixində Millerçilər üçün sınaq birinci məyusluq zamanı ikinci mələyin gəlişi ilə başladı və Bacı Uaytın ikinci mələyə qoşulan bir çox mələk kimi təsvir etdiyi Gecəyarısı Hayqırtısının gəlişi ilə başa çatdı. Müqəddəs Ruhun qüvvəsi altında Gecəyarısı Hayqırtısının xəbərini tanıyıb qəbul edən Millerçilər, ətraflarına hər tərəfdən enən bu xəbəri tanımayan Millerçilərdən o zaman ayrıldılar. 22 oktyabr 1844-cü ildə üçüncü mələk gəldi və gecikmiş olan görüntü o zaman danışdı.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi tarixində əvvəlcə keçmiş əhd xalqı, sonra isə yeni əhd xalqı sınaqdan keçirildi. Sınaq Laodikeyalı Adventizm üçün Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin birinci səsi və Vəhy on dördüncü fəslin üçüncü mələyi (çünki onlar eyni mələkdir) 11 sentyabr 2001-ci ildə endikdə başladı. Onların sınağı 18 iyul 2020-ci il məyusluğu ilə başa çatdı.

Üçüncü mələyin hərəkətində, yüz qırx dörd min üçün sınaq ilk məyusluğun gəlişi ilə başladı və Gecəyarısı Nidasi xəbərinin gəlişi ilə yekunlaşacaqdır. Müqəddəs Ruhun qüdrəti altında indi Gecəyarısı Nidasi xəbərini tanıyıb qəbul edənlər, indi onların hər tərəfinə yağan çoxşaxəli xəbəri tanımayan ağılsız və pis olanlardan o zaman ayrılırlar.

Yaxın zamanda çıxarılacaq bazar günü qanunu zamanı, Vəhy on səkkizinci fəsildəki mələyin ikinci “səsi” danışır; bu həm də “gecikərək” danışan görüntüdür. Bu, həmçinin yüksək nida ilə “coşub güclənən” üçüncü mələyin xəbərini təmsil edir.

Gecəyarısı Fəryadı əvvəlki mələyə qoşulan bir çox mələk kimi təmsil olunur. Gecəyarısı Fəryadının xəbəri bütöv xəbəre töhfə verən bir neçə ünsürə malikdir və mələklər xəbərlərin rəmzləridir. Millerçi tarixində həqiqi Gecəyarısı Fəryadının xəbərini bir araya gətirməkdə öncülük edən şəxs kimi tanınan pioner Samuel S. Snow idi. Həmin tarixdə yaxşı sənədləşdirilmişdir ki, Snow-un Gecəyarısı Fəryadının xəbəri barədə anlayışı müəyyən zaman ərzində inkişaf etmişdir.

Həmin tarix hərfi mənada təkrarlanır və sonuncu Gecəyarısı Hayqırtısının xəbəri 2023-cü ilin iyul ayının sonundan bəri açıq şəkildə inkişaf etməkdədir. Bu, sadəcə İslamın xəbəri deyildir, həm də yüz qırx dörd minin möhürlənməsi xəbərini özündə ehtiva edir. O, yer vəhşisinin iki buynuzunun hər ikisinin “ölüm və dirilmə”dən keçdiyi və vəhşinin surətinə paralel olaraq eyni tarixdə “səkkizinci yeddidəndir” peyğəmbərlik tapmacasını yerinə yetirdiyi vəhyi də özündə ehtiva edir. O, Yeddi Gurultunun “gizli tarixi” ilə əlaqəli vəhyləri də özündə ehtiva edir və Levililər iyirmi altıdakı “yeddi dəfə”nin 1989-cu ildə zamanın sonunda möhürü açılmış həqiqətlərlə birlikdə Millerin tarixinin bütün həqiqətlərini bir-birinə toxuyan sap olduğu aşkar edilərkən, rədd edilmiş “daş”ın “küncün başı” olmasına dair peyğəmbərlik tapmacasını da yerinə yetirir. Məzmurçu bunu belə deyir:

Bənnalar tərəfindən rədd edilən daş küncün baş daşı olmuşdur. Bu, Rəbbin işidir; gözlərimizdə heyrətamizdir. Bu, Rəbbin yaratdığı gündür; onda sevinəcək və şadlanacağıq. Məzurlar 118:22–24.

William Millerin kəşf etdiyi ilk “cəvahir”, yəni “daş” (və cəvahiratlar daşlardır), “Rəbbin yaratdığı gün”dür. Əvvəlki məqalələrdə göstərilmişdir ki, Şənbə əmrinin quruluşu və sözləri Levililər kitabının iyirmi beşinci fəslində bəyan edilən müqəddəs yeddilik dövrünün quruluşu ilə eynidir. Yeddinci gündə istirahət etmək, torpağın yeddinci ildə istirahət etməsinin timsalı idi; və bu iki əmr

bu cür nəzərdən keçirildikdə, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində bir günün bir ili təmsil etdiyinə şəhadət verirlər.

Onlar həmçinin göstərirlər ki, Millerin Levililər iyirmi altıda Allahın “yeddi dəfə”lik qəzəbi barədə bəyan etdiyi anlayış “bir gün” kimi təqdim olunur; çünki Rəbb yeddi ildən ibarət müqəddəs dövrü, göyləri və yeri altı gündə yaratdığı və yeddinci gün istirahət etdiyi qədər şübhəsiz olaraq müəyyən etmişdir.

İsa üzüm bağına dair məsəli tamamladıqda, fərisilərə bir sual verdi.

Buna görə də bağın sahibi gələndə o bağbanlara nə edəcək?» Onlar Ona dedilər: «O, o pis adamları amansızcasına məhv edəcək və bağını onun bəhrəsini öz vaxtında ona verəcək başqa bağbanlara icarəyə verəcək.» İsa onlara dedi: «Məgər siz Müqəddəs Yazılarda heç vaxt oxumamısınız: “Bənnaların rədd etdiyi daş guşənin baş daşı oldu; bu, Rəbbin işidir və gözlərimizdə heyratamizdir”? Buna görə sizə deyirəm: Allahın Padşahlığı sizdən alınacaq və onun bəhrəsini gətirən bir xalqa veriləcək. Bu daşın üstünə yıxılan hər kəs parçalanacaq; amma daş kimin üstünə düşərsə, onu ovub toz edəcək.» Baş kahinlər və fəriseylər Onun məsəllərini eşitdikdə başa düşdülər ki, O, onlar haqqında danışır. Matta 21:40–45.

Üzüm bağı məsəlində keçmiş seçilmiş xalqın kənara qoyulması və padşahlığın yeni bir seçilmiş xalqa verilməsi bəyan olunur. İsanın dediyinə görə rədd edilmiş “daş”, ona necə yanaşıldığına əsasən ya xilas edən, ya da məhv edən “daş”dır. İsanın işlətməş olduğu kontekstdə bu “daş” mütləq Müqəddəs Kitaba əsaslanan bir həqiqət olmalıdır, çünki o, saleh bəhrə yetirmək qüdrətinə malikdir; Məsihin salehliyi isə kişilərdə və qadınlarda yalnız onlar Onun həqiqət Kəlamını qəbul etdikdə hasil olur.

Onları Öz həqiqətinlə təqdis et: Sənin sözün həqiqətdir. Yəhya 17:17.

“Daş” ya qəbul edilən, ya da rədd edilən bir təlimdir, İsa isə Kəlamdır; Həvarilərin İşləri kitabında Peter “daşı” Məsihlə eyniləşdirir.

Qoy hamınıza və bütün İsrail xalqına məlum olsun ki, sizin çarmıxa çəkdiyiniz, Allahın isə ölümlər arasından diriltdiyi Nazaretli İsa Məsihin adı ilə bu adam qarşınızda sağ-salamat dayanır. “Bənnalar” olan sizlərin heç saydığı daş budur ki, küncün baş daşı olmuşdur. Heç bir başqasında da xilas yoxdur; çünki səma altında insanlar arasında bizə verilmiş başqa bir ad yoxdur ki, onun vasitəsilə xilas olaq. Həvarilərin İşləri 4:10–12.

Və sonra Birinci Peterdə o, “daş” simvolizmini daha da irəli aparır, lakin bunu əvvəlki əhd xalqının ötüb-keçməsi və yeni seçilmiş bir xalqın seçilməsi ilə eyni kontekstdə saxlayır; necə ki o deyir: “vaxtilə xalq deyildiniz, indi isə Allahın xalqısınız; mərhəmətə nail olmamışdınız, indi isə mərhəmətə nail olmusunuz.”

Onun yanına gəlin; O, insanlar tərəfindən rədd edilmiş, lakin Allah tərəfindən seçilmiş və qiymətli olan diri daşdır. Siz də diri daşlar kimi ruhani bir ev, müqəddəs kahinlik olaraq bina edilirsiniz ki, İsa Məsih vasitəsilə Allaha məqbul olan ruhani qurbanlar təqdim edəsiniz. Buna görə də Müqəddəs Yazıda belə deyilir: “Budur, Sionda seçilmiş, qiymətli baş künc daşını qoyuram; Ona iman edən əsla xəcalət çəkməyəcəkdir.” Deməli, iman edən sizlər üçün O

qiymətlidir; amma itaətsizlər üçün, “bənnaların rədd etdiyi daş elə küncün baş daşı oldu”, və “büdrəmə daşı və maneə qayasıdır”; çünki onlar sözə itaətsizlik edərək büdrəyirlər; onlar buna da təyin olunmuşdular. 1 Peter 2:4–8.

Peter əvvəlki seçilmiş xalq haqqında belə deyir: “itaətsiz olanlar üçün inşaatçıların rədd etdikləri daş küncün baş daşı oldu; həm büdrəmə daşı, həm də sürüşdürən qaya oldu; məhz kəlame büdrəyən, itaətsiz olanlar üçün; onlar bunun üçün də təyin edilmişdilər.”

İsa təməlin hər bir müqəddəs təsviri ilə təqdim olunur.

Çünki heç kəs artıq qoyulmuş olandan başqa bir təməl qoya bilməz; o da İsa Məsihdir. 1 Korinfilərə 3:11.

Millerçilərin qurduğu təməl Əsrlərin Qayası (Daş) idi.

“Xəbərdarlıq gəldi: 1842, 1843 və 1844-cü illərdə xəbər gəldiyi vaxtdan bəri üzərində qurmaqda olduğumuz iman təməlini sarsıdacaq heç nəyin daxil olmasına yol verilməməlidir. Mən bu xəbərin içində idim və o vaxtdan bəri Allahın bizə verdiyi işığa sadıq qalaraq dünyanın qarşısında dayanmışam. Biz hər gün ciddi dua ilə Rəbbi axtararaq işıq dilədiyimiz zaman ayaqlarımızın yerləşdirildiyi platformadan ayaqlarımızı götürməyi niyyət etmirik. Sizcə, Allahın mənə verdiyi işıqdan imtina edə bilərəmmi? O, Əbədi Qaya kimi olmalıdır. Verildiyi vaxtdan bəri mənə yol göstərməkdədir.” Review and Herald, 14 aprel 1903.

Millerin kəşf etdiyi və Əsrlərin Qayası kimi Millerçi təməlin bir hissəsinə çevrilən ilk cəvahirat Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt” idi; və “yeddi vaxt” həmin Millerçi təməli yenicə qurmuş olan o Millerçi pionerlər tərəfindən bir kənara qoyulan ilk təməl həqiqəti oldu. Təməl daşını rədd edəcək olanlar məhz qurucular idi. Məsihi təmsil edən həmin “daş” həm də Rəbbin yaratdığı gündür; çünki O, yeddinci günü istirahət günü, yeddinci ili isə torpağın dincələcəyi il olaraq təyin etdi. 1863-cü ildə təməl daşı rədd edildi, lakin itaətsizlər üçün o, “küncün başı” və “büdrəmə daşı” ediləcəkdir.

Üçüncü yayın İslam ismarıcı yüz qırx dörd minin islahat hərəkatının mövzudur və sınaq prosesi Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi endiyi zaman, 11 sentyabr 2001-ci ildə Nyu-York şəhərinin böyük binaları yerlə-yeksan edilərkən başladı. Adventizm 11 sentyabr 2001-ci ilin “şərq küləyi gününün” gəlişi olduğuna dair peyğəmbərlikdəki müəyyənləşdirmə barədə susqun qaldı. 18 iyul 2020-ci ildə onlar geridə buraxıldılar, belə ki, Vəhy kitabının on birinci fəslinin iki şahidi o böyük şəhərin küçələrində öldürüldü. Adventizmin sınağı başa çatmışdı və İslam ismarıcını tanıdıqlarını etiraf etmiş olanlar üçün sınaq artıq başlanmışdı.

2023-cü ilin iyul ayının sonunadək küçələrdə ölü halda qaldıqdan sonra, ölü quru sümüklər daha sonra Yezekelin birinci xəbəri ilə oyadıldı. Yezekelin ikinci xəbəri üçüncü Vayın İslamın dörd küləyi haqqında olan xəbəridir; bu, gecikmiş görüntü və hərəkatın bütün dövrünün mövzusu olan Gecəyarısı Fəryadı xəbərinin tədricən möhürünün açılmasını təmsil edir. Daha sonra müxtəlif həqiqətlər açıldı, çünki Gecəyarısı Fəryadı xəbəri çoxşaxəli bir xəbəri təmsil edir. Ölü quru sümüklərin qarşısına çıxan ilk həqiqət Laodikiyalı Adventizmin rədd etdiyi ilk həqiqət idi və o, Laodikeyadan Filadelfiyaya keçidi işarələyən həqiqəti təmsil edir.

Həqiqət möhürləmə xəbəridir və buna görə də həm əqli, həm də ruhən möhkəm surətdə mənimsənilməlidir. Küçədə ölü qalmış iki şahidin dövrünün “yeddi vaxt”ın səpələnməsinin bir rəmzi olduğunu dərk etmək kifayət deyildir; bu həqiqətin təcrübi surətdə qəbul edilməsini də tələb edir.

Millerin cəvahirləri, yəni 1798-ci ildə axır zamanda möhürləri açılan həqiqətləri təmsil edən bu cəvahirlər, son günlərin bakirələri üçün bir sınağa çevrilir. Həqiqətdə “ruhani” olaraq möhkəmlənmək təcrübəsi Millerin birinci cəvahiri ilə təmsil olunur, həqiqətdə “əqli” olaraq möhkəmlənmək isə üçüncü yayın İslam xəbərdarlığı ilə təmsil olunur. “Yeddi dəfə” ilə təmsil edilən tövbə və etiraf çağırışı, Məsihlə birlikdə Ən Müqəddəs Yerdə icra olunan bir işi müəyyən edir və “march” görüntüsü ilə təmsil olunur.

Üçüncü Vay halına aid İslamın “əqli” anlayışı “çazon” görüntüsü ilə təmsil olunur və möhürlənəcək olanlar üçün hər ikisi zəruridir. 1863-cü ildə Laodikeya Adventizmi Yerixonu yenidən qurmağı seçdi və Yerusəlimi bərpa etmək işini tərk etdi. Yerixə rifahın bir rəmzidir; bu, Laodikeya korluğu ilə də təmsil olunur.

“Ölkədəki ən möhkəm istehkamlardan biri — böyük və varlı Yerixə şəhəri — onların düz qarşısında, lakin Gilqaldakı düşərgələrindən bir qədər aralıda yerləşirdi. Tropiklərin zəngin və müxtəlif məhsulları ilə bol olan bərəkətli düzənliyin sərhədində yerləşən bu məğrur şəhər, dəbdəbə və əxlaqsızlığın məskəni olan sarayları və məbədləri ilə, nəhəng səngərlərinin arxasında İsrailin Allahına meydan oxuyurdu. Yerixə bütpərəst ibadətin başlıca mərkəzlərindən biri idi və xüsusilə ay ilahəsi Aştarota həsr olunmuşdu. Kənanlıların dinində ən alçaq və ən alçaldıcı olan hər şey burada cəmlənmişdi. Düşüncələrində Bet-Peordakı günahlarının dəhşətli nəticələri hələ də təzə olan İsrail xalqı bu bütpərəst şəhərə yalnız ikrah və dəhşətlə baxa bilərdi.” Patriarchs and Prophets, 487.

1863-cü ildə, Yerixonu yenidən qurarkən bənnaların rədd etdikləri “daş”, axır günlərdə həqiqətə (cəvahirə) çevriləcək “yeddi vaxt” idi; elə həmin həqiqət də “küncün başı” olur, çünki bu, Millerçilərin hərəkətində Adventizmin başlanğıcını yüz qırxdörd minin hərəkətində Adventizmin sonu ilə bir-birinə hörən həqiqətdir. “Yeddi vaxt” olan həmin cəvahir həm də “Rəbbin yaratdığı gündür”, və Məsihin Özüdür, çünki O, Kəlamdır və O, “Həqiqət”dir. İslam mövzusu həm əvvəlki, həm də yeni seçilmiş xalqın təmizlənməsini hasil edən mövzudur və ikiqat təmizlənmə 11 sentyabr 2001-ci ildə, “şərq küləyi günü”ndə başladı. Həmin gündə gözətçilər Məsihin bağ haqqında məsəli bəyan etdiyi zaman oxuduğu mahnının məhz eynisini oxumalı idilər. Yüz qırxdörd min Musanın mahnısını (“yeddi vaxt”) və Quzunun mahnısını oxuyur.

Və mən sanki odla qarışmış şüşə dəniz gördüm; və vəhşi heyvan üzərində, onun surəti üzərində, onun nişanı üzərində və adının sayı üzərində qələbə çalanları gördüm ki, Allahın çənglərini əllərində tutaraq şüşə dənizin üstündə dayanmışdılar. Və onlar Allahın qulu Musanın nəğməsini və Quzunun nəğməsini oxuyub deyirlər: «Əməllərin böyük və ecaz kardır, ey Külli-İxtiyar Rəbb Allah; yolların ədalətli və həqiqidir, ey müqəddəslərin Padşahı». Vəhy 15:2, 3.

“Quzu” qurban edilmiş Məsihtir; O, iki min beş yüz iyirmi günün ortasında qurban edildi və bununla Öz həyatının və qanının qurbanını (orada O, əhdi təsdiq etdi) Levililər iyirmi altıdakı Musanın “Onun əhdinin mübahisəsi” ilə bir-birinə caladı. Musanın və Quzunun nəğməsi peyğəmbərlik tarixinin xazonunun nəğməsi və Onun “zühurunun” marehinin nəğməsidir. Bu, Daniel səkkizinci fəsildəki iki görüntü ilə təmsil olunduğu kimi, əqli və ruhani idrakın nəğməsidir. Bu, əhd xalqının mühakimə olunub ötürülməsi, eyni zamanda isə yeni seçilmiş bir xalqın seçilməsi nəğməsidir. Seçim prosesi və deməli, nəğmə 11 sentyabr 2001-ci ildə başladı.

Yaqubdan olanlar kök salacaqlar; İsrail çiçəklənib tumurcuqlayacaq və dünyanın üzünü bəhrə ilə dolduracaq. O, onu, özünü vuranları vurduğu kimi vurmuşdurmu? Yaxud onu, onun əli ilə öldürülənlərin qətli kimi öldürmüşdürmü? Ölçü ilə, o pöhrələnib çıxanda, Sən onunla çəkişəcəksən; şərq küləyi günündə O, sərt küləyini saxlayır. Buna görə də Yaqubun təqsiri bununla təmizlənəcək; və onun günahını götürməyin bütün bəhrəsi budur: o, qurbangahın bütün daşlarını ovulub parça-parça edilmiş əhəng daşları kimi edəndə, Aşera dirəkləri və oyma bütələr ayaqda qalmayacaq. Lakin möhkəmləndirilmiş şəhər viran qalacaq, yaşayış yeri tərk ediləcək və çöl kimi boş buraxılacaq; orada buzov otlayacaq, orada uzanacaq və onun budaqlarını yeyib qurtaracaq. Onun budaqları quruyanda qırılıb düşəcək; qadınlar gəlib onları oda verəcəklər; çünki bu, anlayışsız bir xalqdır; buna görə də onları Yaradan onlara mərhəmət etməyəcək, onları formalaşdıran da onlara lütf göstərməyəcək. Və o gün olacaq ki, Rəbb çayın yatağından Misir vadisinədək döyüb ayıracaq, və siz bir-bir toplanacaqsınız, ey İsrail övladları. Və o gün olacaq ki, böyük sur çalınacaq, və Aşşur diyarında həlak olmağa üz tutanlar və Misir diyarında qovulmuş olanlar gələcəklər və Yerusəlimdəki müqəddəs dağda Rəbbə səcdə edəcəklər. Yeşaya 27:6–13.

Düzgün başa düşüldükdə, bu ayələr 11 sentyabr 2001-ci il tarixindən tezliklə gələcək bazar qanununa qədər olan dövrü göstərir. Altıncı ayə bütün tarixi müəyyən edir; kök salan, sonra çiçəkləyib tumurcuqlayan və nəhayət yer üzünü meyvə ilə dolduran bitkinin başlanğıcını göstərməklə bunu edir. Yer üzünü dolduran meyvə bunu “saat” ərzində edir; bu isə bazar qanunu böhranıdır. Məsih həmin vaxt Öz meyvəsini anbarına yığarkən, eyni zamanda Babil üzərinə də hökm gətirir. Yer üzünün meyvə ilə dolduğu vaxt baş verən hökm yeddinci ayədə təmsil olunur; orada bu iki sual verilir: “Hath he smitten him, as he smote those that smote him? or is he slain according to the slaughter of them that are slain by him?”

Sonra səkkizinci ayədə son yağışın səpilməsi “ölçü ilə” ifadəsi ilə qeyd olunur. Bitkilərin cücərib üzə çıxmasına səbəb olan yağışdır, və son yağışın başlanğıcı qeyd olunduqda, onun “ölçü ilə, cücərib üzə çıxarkən” başlandığı qeyd olunur. Son yağış başlayanda, o, “ölçü ilə” tökülür, çünki məhsul həqiqi ilə saxtanın qarışığından ibarətdirsə, o, ölçüsüz tökülmür.

“Həqiqətən dönmüş hər bir can başqalarını xətanın qaranlığından İsa Məsihin salehliyinin ecazkar nuruna gətirməyə son dərəcə güclü bir arzu duyacaqdır. Allahın Ruhunun bütün yeri Öz izzəti ilə işıqlandıran böyük tökülüşü, biz Allahla əməkdaş olmağın nə demək olduğunu təcrübədən bilən maariflənmiş bir xalqa malik olmayınca gəlməyəcək. Biz Məsihin xidmətinə tam, bütün qəlbdən həsr olunduqda, Allah bu həqiqəti Öz Ruhunun ölçüsüz tökülüşü ilə tanıyacaq; lakin kilsənin ən böyük hissəsi Allahla əməkdaşlar olmadığı müddətcə bu baş verməyəcək. Nəfsçilik və özünü xoşal etmə bu qədər açıq-aşkar təzahür etdiyi zaman, Allah

Öz Ruhunu tökə bilməz; elə bir ruh hökm sürdükdə ki, sözlə ifadə edilsəydi, Qabilin bu cavabını ifadə edərdi,—‘Mən qardaşımın keşiyyəsiyəmmi?’ Əgər bu zaman üçün olan həqiqət, ətrafın hər tərəfində sıxlaşan və hər şeyin sonunun yaxın olduğunu təsdiq edən əlamətlər, həqiqəti bildiyini iddia edənlərin yatmış qüvvələrini oyatmağa kifayət etmirsə, onda parlayan işığa mütənasib qaranlıq bu canların üzərinə gələcəkdir. Onların laqeydlilikləri üçün böyük son hesab günündə Allaha təqdim edə biləcəkləri bəhanənin heç bir kölgəsi belə yoxdur. Allah kəlamının müqəddəs həqiqətinin işığında nə üçün yaşamadıqları, yerimədikləri və çalışmadıqlarına, və beləliklə, davranışları, rəğbətləri və qeyrətləri vasitəsilə günahla qaralmış bir dünyaya Müjdənin qüvvə və gerçəkliyinin təkzib oluna bilməyəcəyini nə üçün göstərmədiklərinə dair irəli sürüləcək heç bir səbəb olmayacaqdır.” Review and Herald, 21 iyul 1896.

Bacı Vayt bu parçanı Vəhy kitabındakı mələyin endiyi məqam kimi müəyyən edir, çünki o deyir: “Allahın Ruhunun bütün yer üzünü Onun izzəti ilə işıqlandıran böyük tökülüşü.” Bu məqalələrdə tez-tez istinad etdiyimiz başqa bir parçadan da görünür ki, o, “Nyu-Yorkun böyük binaları” “yerlə yeksan ediləndə”, “Vəhy kitabı on səkkizinci fəsil, birdən üçə qədər olan ayələr yerinə yetiriləcək” deyə bunu müəyyən etmişdir.

Bu fikirləri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

İndi sevimlim üçün, sevdiyimə dair, onun üzüm bağı haqqında bir nəğmə oxuyacağam. Sevimlimin çox münbit bir təpədə bir üzüm bağı var idi. O, onun ətrafını hasarladı, daşlarını yığıb çıxartdı, onu ən seçmə tənəklə əkdə, ortasında bir qüllə tikdi və orada bir üzüm sıxanı da düzəltdi; o, üzüm verməsini gözlədi, lakin o, yabanı üzüm verdi. İndi isə, ey Yerusəlim sakinləri və ey Yəhuda adamları, rica edirəm, mənimlə üzüm bağım arasında hökm verin. Üzüm bağına etmədiyim daha nə edilə bilərdi? Nə üçün, mən onun üzüm verməsini gözlədiyim halda, o, yabanı üzüm verdi? İndi isə gəlin, üzüm bağına nə edəcəyimi sizə bildirəcəyəm: onun hasarını götürəcəyəm və o, yeyilib məhv ediləcək; divarını yıxacağam və o, tapdalanacaq. Mən onu viran qoyacağam; o, nə budanacaq, nə də bellənəcək; lakin orada tikan-kol və qanqallar bitəcək; buludlara da əmr edəcəyəm ki, onun üzərinə yağış yağdırmasınlar. Çünki Ordular Rəbbinin üzüm bağı İsrail evidir, Yəhuda adamları isə Onun sevimli əkinidir; O, ədalət gözləyirdi, amma budur, zülm; salehlik gözləyirdi, amma budur, fəryad. Yeşaya 5:1–7.